

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ....

สภาพผู้แทนราชภูมิ

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขานุการสภาพผู้แทนราชภูมิ

ด่วนที่สุด

ที่ ๘๗๙/๒๕๕๖

(สำเนา)

สภาพัฒนราษฎร
ถนนอุท่องใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการข้าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาพัฒนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ^{จำนวน ๑ ชุด}

ตามที่ที่ประชุมสภาพัฒนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมการข้าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้น คณะกรรมการนี้เพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะกรรมการนี้ประกอบด้วย

๑. นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	๒. นายเกษม นิมมลรัตน์
๓. นายเชน เทือกสุบรรณ	๔. พลตรี ธารง รัตนอุดม
๕. นางสาวรำรงลักษณ์ ลาพินี	๖. นายนิกร จำนำ
๗. นายนิยม เวชกามา	๘. นายนิรันดร เอื้องตระกูลสุข
๙. นายบรมเดช วีระคำศรี	๑๐. นางบุญยิ่ง นิติกาญจนा
๑๑. พลตำรวจโท พิทักษ์ จากรุสมบดี	๑๒. นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์
๑๓. นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	๑๔. นายรชตะ ด่านกุล
๑๕. นายรอนเทพ อันวัฒน์	๑๖. นายรังสรรค์ มณีรัตน์
๑๗. นายวัชระ เพชรทอง	๑๘. นายวิชัย ล้ำสุทธิ
๑๙. นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	๒๐. นายสิงห์ทอง บัวชุม
๒๑. นายสุกิจ เหลืองศิริ	๒๒. นายสุทธิชัย จรูญเนตร
๒๓. นายสุรชัย เบ้าจารยา	๒๔. พันตำรวจโท สุรพิน พิมานเมฆินทร์
๒๕. นายสุรพงษ์ ปิยะโชค	๒๖. นายอนันต์ ฤกษ์ตี
๒๗. นายอยุทธ์ หริ nthanith	๒๘. นายยำนาว คลังมา
๒๙. นายอำนาจ วิลาวัลย์	๓๐. เว้อภาคติ Roth อุดม ประสิทธิ์
๓๑. นางเอมอร สินธุ์ไฟร	

ทั้งนี้ นายเกษม นิมมลรัตน์ ได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการวิสามัญ เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ จึงพ้นจากตำแหน่งกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาพัฒนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙๙ (๓)

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สุรชัย เบ้าจารย์

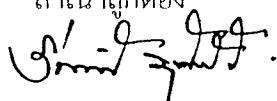
(นายสุรชัย เบ้าจารย์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๑

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๔ ๒๖๗๓, ๐ ๒๖๔๔ ๒๖๕๐

โทรสาร ๐ ๒๖๔๔ ๒๖๗๐

สำเนาถูกต้อง^ก

(นายวีระพันธ์ มุขสมบัติ)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

สุจิตตรา /ร่าง
จีรชญา/พิมพ์
จงเดือน/ทาน

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ - นางสาวสุจิตตรา พูนสวัสดิ์
- นายอาบีดีน ภูโน^ก
- นายณัฐพงศ์ ศรีพา^ก
- นางจงเดือน สุทธิรัตน์^ก

ครั้งที่ ๒ - คณะทำงานฯ สำนักกรรมการ ๑

ครั้งที่ ๓ - นายวีระพันธ์ มุขสมบัติ

รายงานคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมการซ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... (คณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการประชุมต่อไปใน ๑๕ วัน นั้น)

ทั้งนี้ นายเกشم นิมมลรัตน์ ได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการวิสามัญ วันจันทร์ที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงพ้นจากตำแหน่งกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๙ (๓)

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

๑. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายสุรชัย เน้าจารย์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายนิยม เวชกามา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) พลตำรวจโท พิทักษ์ จากรุสมบติ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายนิกร จำนำ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายเชน เท็อกสุบรณ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
(๗) นายอำนวย คลังพา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
(๘) นายสุรพงษ์ ปิยะโชค	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๙) นายสิงห์ทอง บัวชุม	เป็นโฆษณากรกรรมการ
(๑๐) นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	เป็นโฆษณากรกรรมการ
(๑๑) นางบุญยิ่ง นิติกาญจนा	เป็นโฆษณากรกรรมการ
(๑๒) นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ ดังนี้

(๑) นายพรเทพ ศิริวนารังสรรค์	อธิบดีกรมควบคุมโรค
(๒) นางสาววิบูลย์ลักษณ์ ร่วมรักษ์	อธิบดีกรมการค้าภายใน
(๓) นางสุนิล ปิยะพันธุ์พงศ์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
(๔) นางสาวจิตรา เศรษฐอุดม	รักษาการในตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ด้านสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๕) รองศาสตราจารย์สุวิชัย ใจดี	นายกสัตวแพทย์สภา
(๖) นายสมาน อุดม	รองเลขาธิการคณะกรรมการกลาง อิสลามแห่งประเทศไทย
(๗) นายสุรชัย สุทธิธรรม	นายกสมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติ
(๘) รองศาสตราจารย์เกวลี ฉัตรมงคล	นายกสมาคมสัตวแพทย์ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย
(๙) นายณัฐพงศ์ พันธุ์เกียรติไพศาล	
(๑๐) นายชาลิต วงศ์สุวรรณเลิศ	
(๑๑) นางสาวชัชมนต์ อุทัยแก้ว	

๓. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติดัง นางสาวสุจิตตรา พูนสวัสดิ์ นิติกรปฏิบัติการ กลุ่มงานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สำนักกรรมการฯ สำนักงานเลขานุการ สภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๙๒

๔. ผู้ชึ้นคณะกรรมการได้มอบหมายให้มาเข้าแจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมปศุสัตว์

(๑) นายสุเทพ อิ้มลงมูล	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
(๒) นายสุรีระ ไชยวัฒน์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๓) นายโสภณ์ ชาลาภุจล	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๔) นายสมบัติ ศุภประภากร	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๕) นายมารุต เชียงເຄີຍ	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๖) นายอับดุลເດາະ ວາງສິໄຕ	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ
(๗) นายกฤติคุณ แจ้งสุพิมล	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๘) นางสาวกัลยาศิริ กลินอوال	นิติกรปฏิบัติการ
(๙) นายแสตนศักดิ์ เหลืองเกื้อกูลขัย	นิติกรปฏิบัติการ
(๑๐) นายทรงรัตน์ อาเรียมคำริกุล	สัตวแพทย์อาวุโส
(๑๑) นายอนุชาติ ศิริรัตน์	เจ้าพนักงานสัตวบาลอาวุโส
(๑๒) นางสาวลารวรรณ แก้วເຊິ່ນ	เจ้าพนักงานสัตวบาล
(๑๓) นางสาวสุนัชตรา สุขศิริ	นิติกร

๔.๒ กระทรวงมหาดไทยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

(๑) นางสาวอัจฉรา วงศ์เอก	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(๒) นายภูวนภูริ มนต์ัญเกียรติ	ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการบริการท้องถิ่น
(๓) นายพีรวิทย์ พงศ์สุรเชวิน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
(๔) นายธนกฤต รัตนพันธ์	นิติกรชำนาญการ
(๕) นางสาวบุญสิตา ภักดีกิจ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
(๖) นางกชพรรณ ขินศรีสุข	นักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นปฏิบัติการ

กรมโยธาธิการและผังเมือง

(๑) นายวรวิทย์ สายสุพัฒน์ผล	รองอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง
(๒) นายปิติพัฒน์ อาร์ไซติอนันต์	ผู้อำนวยการกองนิติการ
(๓) นายธรรมโรจน์ ทรงวิทย์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๔) นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๕) นายอุทัย อุพันทา	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
(๖) นางสาวรุ่งนภา สุวรรณโชค	นิติกรชำนาญการ

๔.๓ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) นายประมวล เนื้อเยื่า	ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ
(๒) นายพีรพล เดชะชาติ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ

๔.๔ กระทรวงอุตสาหกรรมกรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๑) นายเอกบุตร อุตมพงศ์	วิศวกรชำนาญการพิเศษ
(๒) นายสมภพ ศิริพรอมادย์	วิศวกรชำนาญการ
(๓) นายอรรถนพ อัษฎาภรณ์	วิศวกรชำนาญการ
(๔) นางสาวนฤมล สุวัฒนสวัสดิ์	นิติกรชำนาญการ
(๕) นายชวัลิต ดวงจันทร์	นิติกรชำนาญการ

๔.๕ สำนักนายกรัฐมนตรีสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

นายอาทิตย์ ฤทธิรงค์	นิติกรปฏิบัติการ

สำนักงบประมาณ

(๑) นางเยาวลักษณ์ มาโนะตระกูล	ที่ปรึกษาสำนักงบประมาณ
(๒) นายสุพจน์ สำราญจิตต์	นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการพิเศษ
(๓) นายวีระชาติ บันลือสมบัติกุล	นิติกรปฏิบัติการ
(๔) นางสาวผิชณัท แสงสีทา	นักวิเคราะห์งบประมาณปฏิบัติการ
(๕) นางสาวอธิสรา ธนาวุฒิ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ

๔.๖ กระทรวงสาธารณสุขกรมอนามัย

(๑) นางสุรีย์ วงศ์ปิยชน	ผู้อำนวยการสำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ
(๒) นางนภาพรรณ นันทพงษ์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ
(๓) นายสมศักดิ์ ศิริวนารังสรรค์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
(๔) ร้อยโทหญิงณิชารัศมี ปัญจิตรพัฒน์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
(๕) นายนิพนธ์ อันเน่	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
(๖) นายทัยธัช ทิรัญเรือง	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
(๗) นางสาวสกุณา คุณวโรตม์	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
(๘) นางสาวยุพารวรรณ อนันเทพา	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
(๙) นางสาวยุวดี แก้วประดับ	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

๔.๗ กระทรวงการคลังกรมบัญชีกลาง

(๑) นางสาวผุสตีพร ออยู่ยาสินธุร	นักวิชาการคลังชำนาญการ
(๒) นางสาวพิชชาภา มหาทิพย์โชค	นิติกร

๕. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ๕.๑ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกรมควบคุมมลพิษ

(๑) นางสาวกิตตินันท์ อรทัย	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
(๒) นายกุลภัทร ศรีสุข	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ
(๓) นางสาวกัญญาณุกาญจน์ ประภัสสรศรี	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

๕.๒ กระทรวงสาธารณสุขกรมควบคุมโรค

(๑) นางอภิรัมย์ พวงหัตถ์	นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ
(๒) นายพรพิทักษ์ พันธ์หล้า	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาววิมวิการ์ ศักดิ์ชัยนานนท์	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ

๕.๓ สำนักงานคณะกรรมการคุณภาพ

นายนภนันทน์ จันทร์เฉลิม

นักกฎหมายคุณภาพปฏิบัติการ

๕.๔ สัตวแพทย์สภากา

นายชูชัย อังศุเรืองสี

หัวหน้าสำนักงาน

๕.๕ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ศุภชัย เนื่องผลสุวรรณ

อาจารย์ประจำคณะสัตวแพทยศาสตร์

๕.๖ สมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติ

(๑) นายปราโมทย์ ดาวัฒน์	กรรมการ
(๒) นายวิราร ชุมนะ	กรรมการ

๕.๗ สมาคมผู้ผลิตไก่เพื่อส่งออกไทย

(๑) นายคึกฤทธิ์ อารีปกรณ์	ผู้จัดการ
(๒) นางสุกัตรา เล็กสุวงศ์	นักวิชาการ

๖. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้ใช้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๖.๑ กระทรวงพาณิชย์กรมการค้าภายใน

(๑) นายอิทธิพงศ์ คุณมาก ربดินทร์	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร
(๒) นายอัมพล มงคลอินทร์	นิติกรชำนาญการ

๖.๒ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กรมปศุสัตว์

(๑) นายรัมเมือง จันตakanth	ปศุสัตว์จังหวัดยะลา
(๒) นายอ้ายชัย ชัยบุตร	ปศุสัตว์จังหวัดสงขลา
(๓) นายเอกอรักษ์ พุนศรี	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ

(๔) นายณัฐ สาวสตีรัตน์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๕) นายสันต์ ตรีเรจนถาวร	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๖) นายพิเชษฐ์ นิยมไทย	ปศุสัตว์อำเภอแก่งคอย
(๗) นายประพ祐 แสงพันธุ์	ปศุสัตว์อำเภอเมืองสระบุรี
(๘) นายผดุง มั่งเรือง	ปศุสัตว์อำเภอเส้าไห้
(๙) นายวินัย นาเอก	ปศุสัตว์อำเภอพัฒนานิคม
(๑๐) นายชนินทร์ นำชม	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ
(๑๑) นางสาวศินีนาฏ เจ้อจันทร์	พนักงานตรวจโรคสัตว์
(๑๒) นางสาวนิษฐาพัชร แสงประไฟ	พนักงานตรวจโรคสัตว์

๖.๓ กระทรวงมหาดไทย**กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น**

(๑) นายอนุรักษ์ อัมพาล	รองปลัดเทศบาลเมืองสระบุรี
(๒) นายเจษฎา ชั้งอิน	รองปลัดเทศบาลเมืองสระบุรี
(๓) นายคำรณ วิเลปนະ	ผู้อำนวยการสำนักการคลัง
(๔) นายอภิลงกรณ์ สีกุหลาบ	รักษาการผู้อำนวยการ สำนักการประปา
(๕) นางสมพิศ ศิริพัฒนาเจริญสุข	ผู้อำนวยการกองสวัสดิการ
(๖) นางสมบุญ ปานดาษ	ผู้อำนวยการกองวิชาการ
(๗) นางผ่องศรี คำปัญญา	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข
(๘) นายจาตุรนต์ กสิพันธ์	นายสัตวแพทย์ ๖ หัวหน้างานสัตวแพทย์

๖.๔ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

(๑) นายธีรศักดิ์ อุรุวนานนท์	รองกรรมการผู้จัดการบริหาร
(๒) นายดวงมนู ลีลาวนิชย์	รองกรรมการผู้จัดการอาวุโส
(๓) นายชาตรี ราชะสมบูรณ์	รองกรรมการผู้จัดการอาวุโส
(๔) นายพยุงศักดิ์ สมยานนทนาภุล	รองกรรมการผู้จัดการ
(๕) นายสาคร ทวรรณภุล	รองกรรมการผู้จัดการ
(๖) นางสาววิภารัตน์ โพธิกลิน	ผู้จัดการสำนักประกันคุณภาพ
(๗) นายพรชัย เอกสกุลเพบูลย์	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ
(๘) นายศุภชัย ท้าวคำลือ	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ

๖.๕ บริษัท เบทาໂກຣ ເຊີເມື່ອ ແພເຄກິ່ງ ຈຳກັດ

(๑) นายณรงค์ชัย ศรีสันติແສງ	รองกรรมการผู้จัดการใหญ่อาวุโส
(๒) นายຈຽງ ເລາການູຈານາ	ผู้อำนวยการฝ่ายงานการผลิต
(๓) นายສันติชัย ບຸກູມາລະ	ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายงาน

๗. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผู้เสนอคำประยุតติ คือ^๑
นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐ์

๘. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปราบก	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมการขอสงวนความเห็น นายเชน เทือกสุบรรณ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความใน มาตรา ๒ เป็นดังนี้	นายเชน เทือกสุบรรณ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความใน มาตรา ๒ เป็นดังนี้ “มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับที่ที่พำนักที่ตั้งแต่วันถัดจากวัน ^๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๕	มีการแก้ไข
หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับดูแล การประกอบกิจการนำสัตว์	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	มีการแก้ไข
หมวด ๒ การประกอบกิจการผ่าสัตว์	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	มีการแก้ไข
มีกรรมการขอสงวนความเห็น นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยให้คงไว้ตามร่างเดิม	
มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐	มีการแก้ไข
หมวด ๓ การข่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข <u>นายอภิชาต ศักดิ์ศรีบูร্জ</u> ขอประยุตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๓ เป็นดังนี้ “มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะขายสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องนำสัตว์ไปยัง โรงพักสัตว์ [<u>ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคก่อน</u>] และจะต้องข่าสัตว์ทั้งหมดในโรงข่าสัตว์ ตามวันและเวลาที่พนักงานห้องถินกำหนดตามมาตรา ๓๒”
คณะกรรมการชี้แจงแล้ว	ผู้ประยุตติพ่อใจ
มาตรา ๓๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๗/๑	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๓๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๙	ไม่มีการแก้ไข มีผู้ประยุตติขอสงวนคำประยุตติ <u>นายอภิชาต ศักดิ์ศรีบูร์จ</u> ขอประยุตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๙ เป็นดังนี้ “มาตรา ๓๙ ห้ามนิ้วให้ผู้ใดขายสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงข่าสัตว์”

ในกรณีที่ปรากฏว่าห้องที่ได้ไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศยกเว้นมิให้นำความในวรคหนึ่งมาใช้บังคับได้

การฆ่าสัตวนอกโรงฆ่าสัตว์ตามวรคสองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องเสียอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรอง ให้จำนวนน่ายนือสัตว์ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีเหตุสุ่มพิชนิที่จะเป็นช่องทางที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรคสองได้ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตวนอกโรงฆ่าสัตว์ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานห้องถิน และให้นำความในวรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม”

คณะกรรมการมิให้เห็นด้วย

ผู้ประญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ การพักใช้

ไม่มีการแก้ไข

และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑	ไม่มีการแก้ไข
นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐี ขอประยุតติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๑ เป็นดังนี้ “มาตรา ๕๑ ผู้ใด <u>ไม่ปฏิบัติตามจริงใจฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”</u>	
คณะกรรมการธุรการได้ซึ่งแจงแล้ว	ผู้ประยุตติพอยใจ
มาตรา ๕๒	ไม่มีการแก้ไข
นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐี ขอประยุตติโดยขอให้ตัดมาตรา ๕๒ ออกทั้งมาตรา	
คณะกรรมการธุรการได้ซึ่งแจงแล้ว	ผู้ประยุตติพอยใจ
มาตรา ๕๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๔	ไม่มีการแก้ไข
นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐี ขอประยุตติโดยขอให้ตัดมาตรา ๕๔ ออกทั้งมาตรา	
คณะกรรมการธุรการได้ซึ่งแจงแล้ว	ผู้ประยุตติพอยใจ
มาตรา ๕๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๐	ไม่มีการแก้ไข
บทเฉพาะกาล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๒	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๖๕	ไม่มีการแก้ไข
อัตราอกร ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่าย	ไม่มีการแก้ไข

๙. ข้อสังเกตคณะกรรมการอธิการวิสามัญ

คณะกรรมการอธิการวิสามัญได้พิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำประภาก และพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วเห็นว่า ควรตั้งข้อสังเกตที่คณะกรรมการรัฐมนตรีควรทราบ หรือควรปฏิบัติไว้ในรายงานของคณะกรรมการอธิการวิสามัญเพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ดังนี้

๙.๑ การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ค่าอกรการซ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรอง ให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามมาตรา ๔๐ เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ในการประกอบกิจการยังมี ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ได้แก่ ค่าบริการการซ่า ค่าบริการตัดแต่งซาก และค่าภาษีรายได้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุน ในการประกอบกิจการซ่าสัตว์และหากต้นทุนดังกล่าวสูง ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค ให้ต้องบริโภค เนื้อสัตว์ในราคาแพงได้

ทั้งนี้ แม้ว่าในปัจจุบันจะมีพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงพาณิชย์ โดยมีคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการเป็น ผู้กำหนดราคาสินค้าและบริการก็ตาม แต่การดำเนินการจะกระทำต่อเมื่อมีเรื่องร้องเรียนว่าได้รับ ความเดือดร้อน หรือความเสียหายเนื่องจากการกระทำการท่านมีผลกระทบต่อราคาเท่านั้น จึงไม่สามารถ กำหนดราคาจำหน่ายเนื้อสัตว์ได้ทุกกรณี และอาจส่งผลให้ราคานี้อัสัตว์สูงขึ้นตามต้นทุนและแรงงาน ที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น ภาครัฐจึงควรกำหนดมาตรการรองรับเพื่อควบคุมราคาเนื้อสัตว์ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและให้ผู้ประกอบกิจการซ่าสัตว์สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างมีคุณภาพ รวมทั้งอาจกำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนการประกอบกิจการซ่าสัตว์ให้แก่หน่วยงานภาครัฐและ ภาคเอกชน เช่น เงินช่วยเหลือและเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น หรือสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐและ ภาคเอกชนร่วมกันจัดตั้งโรงฆ่าสัตว์เพื่อลดต้นทุนการผลิตให้แก่ผู้ประกอบกิจการ และให้โรงฆ่าสัตว์มีจำนวน ที่เพียงพอต่อการให้บริการตามสภาพความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

๙.๒ ในการออกกฎหมายทบทวนค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้ภาครัฐดำเนินการ ให้ความสำคัญในประเด็น ดังต่อไปนี้

๙.๒.๑ เมื่อมีโรงฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นนั้น ๆ ประชาชนในท้องถิ่นย่อมได้รับผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงฆ่าสัตว์ตั้งอยู่มีอำนาจหน้าที่ และจำเป็นต้องใช้งบประมาณในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ภาครัฐจึงควรกำหนดให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีอำนาจเรียกเก็บอาการและค่าธรรมเนียมการซ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เหมาะสมกับสภาพสังคม

และเศรษฐกิจในแต่ละช่วง เพื่อนำเงินรายได้ดังกล่าวมาใช้ในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและพัฒนาห้องถินให้เข้มแข็งต่อไป

๙.๒.๒ หากจะมีการยกเว้นค่าอาการและค่าธรรมเนียมการซ่อมและจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อประโยชน์ของรัฐในด้านอื่น ๆ ภาคธุรกิจควรพิจารณาจัดสรรเงินรายได้จากการจัดเก็บภาษีส่งออกเนื้อสัตว์มาชดเชยให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถินที่มีโครงสร้างตั้งอยู่ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการบริหารจัดการโรงฆ่าสัตว์ในเขตท้องถินที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต

๑๐. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและข้อสังเกตของคณะกรรมการอิทธิพลวิสามัญมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางสุวัณนิษฐ์ สุขวัฒน์)

เลขานุการคณะกรรมการอิทธิพลวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการนำสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการนำสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการนำสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการนำสัตว์ที่ยังขาดเอกสาร ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการนำสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ การอนุญาตให้มีเอกสาร โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการนำสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้เดียวกับเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ควบคุมการซ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการซ่าสัตว์
และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พระราชบัญญัตินี้เป็นบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการซ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการซ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระจากเทศ ไก่ เป็ด ห่าน^๑
และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมีได้ ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่น่าเปื่อย ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ ชำแหละ

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงพยาบาลสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฝึกตามพระราชบัญญัตินี้

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จ่าย แลกเปลี่ยน ให้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ ในครอบครองซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการ

“คณะกรรมการประจำจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการข้าสัตว์ประจำจังหวัด

“จังหวัด” ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานตรวจสอบโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะกรรมการผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรืออธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและสารตัดค้างในสัตว์ หรือเนื้อสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ ภายใต้กฎหมายที่ระบุไว้ที่นี่

ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะกรรมการสัตว์ป่าและพืชป่าบริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ตั้ง พนักงานตรวจสอบโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์ประเภทที่ได้รับการกำหนดให้เป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย เนื้อสัตว์ในประเทศไทยที่ตั้งอยู่ภายใต้เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และให้อธิบดีแต่งตั้งพนักงานตรวจสอบโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์ประเภทที่ได้รับการกำหนดให้เป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานห้องถิน” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารห้องถินหรือคณะกรรมการผู้บริหารห้องถินขององค์กรปกครองส่วนท้องถินแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“ผู้อ่อน懦” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเข้าสัตว์
“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การออกกฎหมายกระทรวงกำหนดอาการ ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการลดหรือยกเว้นอาการ ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และการออกประกาศตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๗ วรรคห้า ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎหมายและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ໜມວິດ ③

คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการม้าสัตว์

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการข้าสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการสำนักหอตราช พิษณุโลก ที่ปรึกษาที่ปรึกษาสำนักหอตราช เลขาธิการคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย และนายกสัตวแพทย์สภา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นกรรมการและเลขานุการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ
หรือประสบการณ์ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระการดำเนินการตามมาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีภาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรคหนึ่ง หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำเนินการติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการช่างสัตว์ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าที่ ๑๖ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) พิจารณาอนุมัติอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) กำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการช่างสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดซึ่งจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยซึ่งขาดของที่ประชุมให้อีกเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงซึ่งขาด

มาตรา ๑๑ ใน การประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและออกเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๒ 在 การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือตามที่ คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ 在 การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการนำสัตว์ และกำหนดมาตรการเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการนำสัตว์สามารถ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎหมาย ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดชนิดของสัตว์
- (๒) กำหนดประเภทของโรงนำสัตว์
- (๓) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการก่อสร้างโรงนำสัตว์ ซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย
- (๔) กำหนดวันและเวลานำสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงนำสัตว์และโรงพักสัตว์
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เนื่องไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการนำสัตว์ หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด เรียบร้อยภายในโรงนำสัตว์และโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ การจัดให้มีการรวม หรือกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายน้ำากาศ รวมถึงการจัดให้มี

การป้องกันมิให้เกิดเหตุร้ายๆ และป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์ และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงพยาบาลและการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงพยาบาลไปยังสถานที่ขายแหล่งและตัดแต่งเนื้อสัตว์ หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงพยาบาล และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงพยาบาล เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอน การขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์

การออกกฎหมายทบทวนตามวรรคหนึ่งให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขให้แตกต่างกันได้ตามชนิดของสัตว์และประเภทของโรงพยาบาล

หมวด ๒

การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระทบทำลายสัตว์ด้วยการฆ่าสัตว์ในโรงพยาบาล เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายทบทวน

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย

(๓) สถานที่ตั้งโรงพยาบาลและโรงพยาบาล

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงพยาบาล โรงพยาบาล และการดำเนินการฆ่าสัตว์ ตามที่กำหนดในกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๖)

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์

การกำหนดท้องที่ที่ควรมีการจัดตั้งโรงพยาบาลสัตว์ หรือท้องที่ที่ควรประกาศยกเว้นให้มีการขายสัตว์
นอกโรงพยาบาลสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่ตัวผู้แทนกรรมการอนามัย และผู้แทนหอการค้าไทย เป็นกรรมการ
(๒) ในจังหวัดอื่นนอกกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด
เป็นประธานกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด
อุตสาหกรรมจังหวัด ที่ตัวผู้แทนแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้แทนองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
และผู้แทนหอการค้าจังหวัด เป็นกรรมการ

ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้อำนวยการเขต
ในพื้นที่ที่จะมีการประกอบกิจการขายสัตว์เป็นกรรมการตาม (๑) เพิ่มขึ้นอีกเขตละหนึ่งคน

ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตในจังหวัดอื่นนอกกรุงเทพมหานคร
ให้ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะมีการประกอบกิจการขายสัตว์เป็นกรรมการตาม (๒)
เพิ่มขึ้นอีกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นละหนึ่งคน

ในการพิจารณากำหนดท้องที่ที่ควรมีการจัดตั้งโรงพยาบาลสัตว์ หรือท้องที่ที่ควร
ประกาศยกเว้นให้มีการขายสัตว์นอกโรงพยาบาลสัตว์ ให้นำความในวรรคสองและวรรคสามมาใช้
บังคับโดยอนุโลม

ให้นายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งร่าง พ.ศ.๒๕๔๙ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่
การปฏิบัติน้ำที่ของคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอตามมาตรา ๑๖ และได้ตรวจสอบ
คำขอ รวมทั้งเอกสารและหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้เสนอคณะกรรมการประจำจังหวัดที่โรงพยาบาลสัตว์นั้น
ตั้งอยู่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการขายสัตว์

การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการขายสัตว์ตามวรรคหนึ่ง
ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ หรือไม่ โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จ
โดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้รับคำขอจาก
นายทะเบียน

มาตรา ๑๖ เมื่อได้รับความเห็นชอบในแผนงานการประกอบกิจการ
ขายสัตว์จากคณะกรรมการประจำจังหวัด ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการยื่นคำขออนุญาตก่อสร้าง

โรงพยาบาลและโรงพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยโรงพยาบาลต่อไป

มาตรา ๒๐ เมื่อดำเนินการก่อสร้างโรงพยาบาลและโรงพยาบาล และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแจ้งให้คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบ

ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบโรงพยาบาลและโรงพยาบาลว่าได้ก่อสร้างตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบหรือไม่ โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินที่ ศิษย์สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่ปรากฏว่าการก่อสร้างโรงพยาบาลหรือโรงพยาบาลเป็นไปตามแผนงาน การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบ ให้คณะกรรมการประจำจังหวัด มีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และให้นำความไม่สงบมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า การก่อสร้างโรงพยาบาลและโรงพยาบาลเป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบ หรือกรณีเห็นว่าโรงพยาบาลหรือโรงพยาบาลที่ก่อสร้างแล้วเสร็จไม่สามารถแก้ไข หรือปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบได้ ให้เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๒๒ ให้ผู้อนุญาตพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตให้มีอายุ ห้าปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ โรงพยาบาลของตน

มาตรา ๒๕ การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๙

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๒๖ การโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้โอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดายาท มีความประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้พยาทหรือผู้จัดการมารดกมีหนังสือแจ้งข้อของพยาท ที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตด้วย ถ้ามิได้แจ้งภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือสมേือนว่าพยาทหรือผู้จัดการมารดก ซึ่งเข้าประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น เป็นผู้รับใบอนุญาต และเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตใหม่ให้แก่พยาทตามที่ได้รับแจ้งหรือตามที่พยาท ตกลงกันได้ในกรณีที่มีผู้ดัดค้าน โดยให้นับอายุใบอนุญาตตามระยะเวลาที่เหลืออยู่ ของใบอนุญาตเดิม

มาตรา ๒๘ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่ง ของผู้อนุญาตตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับ ใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการผ่าสัตว์ ต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องดำเนินการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อม ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามที่กำหนดไว้ในวรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งและกำหนดระยะเวลาให้ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จได้

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าต่อปีของค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการ

ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

หมวด ๓

การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

มาตรา ๓๑ การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์เพื่อตรวจสอบและความคุ้มครองสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามหมวดนี้ ต้องแต่งตั้งจากสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาและฝึกอบรมด้านการตรวจโรคในสัตว์หรือการตรวจเนื้อสัตว์จากในประเทศไทยหรือต่างประเทศตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์กำหนดและได้รับการรับรองจากสัตวแพทย์สภากาชาดและได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

มาตรา ๓๒ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะดำเนินการฆ่าสัตว์ และข้อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรคหนึ่ง โดยกำหนดวันและเวลาในการฆ่าสัตว์ตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตวนั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามวันและเวลาที่พนักงานท้องถิ่นกำหนดตามมาตรา ๓๒

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

มาตรา ๓๕ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์และสารตกค้างในสัตว์ ก่อนการฆ่าสัตว์ และในการนี่ที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้อเนื้อสัตวนั้นเป็นอาหารตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งการฆ่าสัตว์และแยกสัตวนั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรคหรือ มีความเหมาะสมที่จะใช้อเนื้อสัตวนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตวนั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้อเนื้อสัตวนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งการฆ่าสัตว์ และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นเพื่อคืนเงินอาการการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตวนั้น และกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

การตรวจโรคและสารตกค้างในสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้วห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตวนั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้อเนื้อสัตวนั้นเป็นอาหารตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตวนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๗ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าให้นำเนื้อสัตวนั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไว้ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตวนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่จะใช้เป็นอาหารได้ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์รับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตวนั้น

ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าเนื้อสัตวนั้นไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นอาหาร ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การรับรองให้จำนวนน่ายนือสัตว์ที่ศูนย์บริการซึ่งต้องตรวจสอบให้ถูกต้องที่สัตว์ที่ได้รับการรับรองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

วิธีการชำระค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

มาตรา ๓๗/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำนวนน่ายนือสัตว์ ที่มิได้รับการรับรองให้จำนวนน่ายนือสัตว์ตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจำนวนน่ายนือสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการแจ้ง หรือมิได้รับการรับรองให้จำนวนน่ายนือสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์เพื่อการจำนวนน่ายนือสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ในกรณีที่ปรากฏว่าห้องที่ได้มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศยกเว้นมิให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับได้

การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามวรรคสองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องเสียอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรอง ให้จำนวนน่ายนือสัตว์ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจสอบสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคสองได้ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำนวนน่ายนือสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ อาการการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำนวนน่ายนือสัตว์ ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตห้องถังใด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

หมวด ๔

การพักรักษาและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๑ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๕) (๖) หรือ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่ง เป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติการให้ถูกต้องภายในเวลาที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวต่อผู้อนุญาต

มาตรา ๔๒ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่า
ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๑

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินสามสิบวัน
นับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ โดยผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต
ก่อนครบกำหนดก็ได้ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๓ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่า
ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต
และได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๒ อีกภายในหนึ่งปี

มาตรา ๔๔ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๒ หรือเพิกถอนใบอนุญาต
ตามมาตรา ๔๓ ผู้อนุญาตอาจมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลา
ที่กำหนดก่อนได้

การส่งหนังสือเตือนตามวรคหนึ่งให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไม่พบ
ตัวผู้รับใบอนุญาตให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการซ่าสัตว์ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต
และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือเตือน

มาตรา ๔๕ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภัยในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้นำ
บทบัญญัติตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง และวรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการซ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย
เนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในเวลาระหว่าง
พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบและควบคุม

ให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ เข้าและแตะแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์
ในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ส่องให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า
มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เข้าไปในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบ
มาตรฐานตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๑๕ (๗) หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำ
 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดเนื้อสัตว์ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับ
 การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

(๗) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้เข้าและแตะแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์
 หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด
 ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี

(๘) จับกุมบุคคลขณะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

การเข้าไปในสถานที่ตาม (๑) เพื่อทำการค้นต้องมีหมายค้น เว้นแต่
 มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเนินข้ากวาจะເຫາມຍາຍคັນໄດ້ຈະມີກາຍັກຍ້າຍ ຜູກຊ່ອນ ອີ່ວໍາລາຍ
 ລັກຮູນທີ່ເກື່ອງກັບກາຍັກຍ້າຍ
 ຕາມປະມວລກູ້ໝາຍວິວີ່ພິຈານາຄວາມອານຸຍາວ່າດ້ວຍກາຍັກ
 ຕັນ

ให้อธิบดีมีอำนาจจาระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕)
 และ (๖) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควร
 ต่อเนื้อสัตว์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดตาม (๖) โดยให้บันทึกรายละเอียด จำนวน น้ำหนักໄວ້
 เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำลาย

มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๙
 ให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้เข้าและแตะแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอันวายความสะดวก
 ตามสมควร

มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้อง^{๔๙}
 แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๐ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการ ตามมาตรา ๑๓ ต้องระหว่างโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายท่วงที่ออกตาม มาตรา ๑๔ (๗) ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ มาตรา ๓๗/๑ หรือมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๐ วรรคสาม ต้องระหว่างโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๕ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกตาม มาตรา ๑๔ (๔) หรือไม่แจ้งเลิกประกอบกิจกรรมตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระหว่างโทษ ดังต่อไปนี้

- (๑) โคลหรือกระเบื้อง ต้องระหว่างโทษปรับตัวละไม่เกินห้าหมื่นบาท เรียงตามรายตัวสัดส่วน
- (๒) แพะ แกะ สุกร หรือนกกระจะกเทศ ต้องระหว่างโทษปรับตัวละไม่เกิน สองหมื่นบาท เรียงตามรายตัวสัดส่วน

(๓) ໄກ ເປີດ ທ່ານ ອົງສັດວິປົກອື່ນ ຕ້ອງຮະວາງໂທຢປຣບຕ້ວລະໄມ່ເກີນໜຶ່ງພັນບາທ
ເຮັງຕາມຮາຍຕົວສັດວິ

(๔) ສັດວິອື່ນ ຕ້ອງຮະວາງໂທຢປຣບຕ້ວລະໄມ່ເກີນສອງໜຶ່ນບາທ ເຮັງຕາມຮາຍຕົວສັດວິ

ມາຕຣາ ๕๗ ຜູ້ຮັບໃບອຸນຸຫາຕູ້ໄດ້ຂ່າສັດວິເກີນຈຳນວນສັດວິທີ່ຜູ້ປະສົງຄະຂ່າໄດ້ແຈ້ງໄວ້
ຕາມມາຕຣາ ๓๒ ຕ້ອງຮະວາງໂທຢປຣບຕາມອັດຕາທີ່ກຳທັນດີມາຕຣາ ๕๙ (๑) (๒) (๓)
ຫຼື (๔) ແລ້ວແຕ່ກຣນີ ເຮັງຕາມຮາຍຕົວສັດວິທີ່ຂ່າເກີນຈຳນວນ

ມາຕຣາ ๕๘ ຜູ້ໄດ້ຝ່າຝຶນມາຕຣາ ๓๔ ມາຕຣາ ๓๖ ຫຼືມາຕຣາ ๓๘ ບໍລິຫານຄໍາສັ່ງ
ຂອງພັນການຕຽບໂຮກສັດວິຕາມມາຕຣາ ๓๕ ວຽກທີ່ນີ້ ຕ້ອງຮະວາງໂທຢຈຳຄຸກໄມ່ເກີນໜຶ່ງປີ
ຫຼືບປ່ອນໄມ່ເກີນສອງໜຶ່ນບາທ ບໍລິຫານຈຳທັນປ່ອນ

ມາຕຣາ ๕๙ ຜູ້ໄດ້ຂັດຂວາງຫຼືໄມ່ຈຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ພັນການເຈົ້າຫ້າທີ່
ຫຼືໄມ່ປົງປັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພັນການເຈົ້າຫ້າທີ່ໜຶ່ງປົງປັດການຕາມມາຕຣາ ๕๙ ຕ້ອງຮະວາງໂທຢຈຳຄຸກ
ໄມ່ເກີນທັນເດືອນ ຫຼືບປ່ອນໄມ່ເກີນໜຶ່ງໜຶ່ນບາທ ບໍລິຫານຈຳທັນປ່ອນ

ມາຕຣາ ๖๐ ບຣດາຄວາມຜິດຕາມພຣະຣາຊບັນຍຸດີນີ້ ເວັນແຕ່ກຣນີຕາມມາຕຣາ ๕๓
ໃຫ້ອິບດີມີຈຳນາຈເບີຍບໍ່ເປີຍເທິບຕີ

ໃນກຣນີທີ່ພັນການສອບສວນພບວ່າຜູ້ໄດ້ກະທຳຄວາມຜິດຕາມວຽກທີ່
ແລະຜູ້ນໍາຍອມໃຫ້ເບີຍບໍ່ເປີຍເທິບຕີ ໃຫ້ພັນການສອບສວນສົງເຮືອໃຫ້ອິບດີກາຍໃນເຈັດວັນນັບແຕ່
ວັນທີຜູ້ນໍາແສດງຄວາມຍິນຍອມໃຫ້ເບີຍບໍ່ເປີຍເທິບຕີ

ເມື່ອຜູ້ຕ້ອງຫາໄດ້ຈຳຮັງເນີນຄ່າປ່ອນຈຳນວນທີ່ເບີຍບໍ່ເປີຍເທິບຕີໃນຮະຍະເວລາທີ່
ກຳທັນແລ້ວ ໃຫ້ຄົວວ່າຄົດເລີກກັນຕາມບທບັນຍຸດີແໜ່ງປະມວລກູ່ມາຍວິທີພິຈານາຄວາມອາຫຼາ

ຄົດຜູ້ຕ້ອງຫາໄມ່ຍິນຍອມຕາມທີ່ເບີຍບໍ່ເປີຍເທິບຕີ ບໍລິຫານຈຳທັນແລ້ວໄມ່ຈຳຮັງເນີນຄ່າປ່ອນ
ກາຍໃນຮະຍະເວລາທີ່ກຳທັນ ໃຫ້ດຳເນີນຄົດຕ່ອໄປ

ບທເຊີພະກາລ

ມາຕຣາ ๖๑ ໃຫ້ພັນການຕຽບໂຮກສັດວິທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງຕາມພຣະຣາຊບັນຍຸດີ
ຄວບຄຸມການຂ່າສັດວິແລະຈຳຫ່າຍເນື້ອສັດວິ ພ.ສ. ๒๕๓๕ ເປັນພັນການຕຽບໂຮກສັດວິ
ຕາມພຣະຣາຊບັນຍຸດີນີ້ຕ້ອໄປຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບແຈ້ງຄໍາສັ່ງການແຕ່ງຕັ້ງພັນການຕຽບໂຮກສັດວິ
ຕາມພຣະຣາຊບັນຍຸດີນີ້ເພື່ອປົງປັດຫ້າທີ່ແທນ

มาตรา ๖๒ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับในวันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าใบอนุญาตหรือการอนุญาตนั้นเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้
ตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
และเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุ หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต่อไป
ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๓ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุม
การฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ^๔
ให้ดำเนินการกับคำขออนุญาตดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๔ ให้บรรดาท้องที่กันดารที่ประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นท้องที่ผู้ว่าราชการจังหวัด^๕
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศยกเว้นให้ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
นอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง หันนี้ จนกว่าจะมีการยกเลิกประกาศดังกล่าว

มาตรา ๖๕ บรรดาภูมิที่รวม ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง
ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ
พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออก
ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....
.....

อัตราAGR ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่าย

---

(๑) อาการการผ่าสัตว์

(ก) โคล	ตัวละ	๒๐ บาท
(ข) กระปือ	ตัวละ	๒๕ บาท
(ค) สุกรหรืออันกกระจากเทศ	ตัวละ	๑๕ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒ บาท
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐ บาท

(๒) ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

(ก) โคล	ตัวละ	๒๐ บาท
(ข) กระปือ	ตัวละ	๒๕ บาท
(ค) สุกรหรืออันกกระจากเทศ	ตัวละ	๑๕ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒ บาท
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐ บาท

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(ก) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(ข) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต	
(ค) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละกี่หนึ่งของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต	
(ง) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

(๔) ค่าใช้จ่าย

(ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ไปราชการของทางราชการ

(ข) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ไปราชการของทางราชการ